SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 770

హోమీ జహంగీర్ ఘీస్తా

వర్సెస్

ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బాంబే

1960
సెప్టెంబర్ 22

(ఎస్. కె. దాస్, ఎం. హిదయతుల్లా మరియు జె. సి. షా, న్యాయమూర్తులు.)

ఆదాయపు పన్ను – మదింపు – అప్రకటిత మూలం నుండి ఆదాయం – కేసును అభిప్రాయం కొరకు పంపడానికి అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ నిరాకరించడం – అభిప్రాయం కొరకు పంపడాన్ని ఆదేశించడానికి హైకోర్టు యొక్క సంక్షిప్త నిరాకరణ – న్యాయాంశం, ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వు నుండి ఎప్పుడు ఉత్పన్నమయ్యిందని పేర్కొనచ్చు – భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (XI ఆఫ్ 1922), సెక్షన్ 66 (2).

రూ.87,500 అధిక విలువ గల కరెన్సీ నోట్లను మార్పిడి చేసుకున్న అప్పీలుదారును ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి సంబంధిత సంవత్సరానికి సంబంధించిన రిటర్న్‌ను సమర్పించాలని కోరారు. తనకు ఆ మొత్తం ఎలా వచ్చిందో, ముఖ్య వివరాలలో వ్యత్యాసంతో , వివిధ దశల్లో అప్పీలుదారు మూడు వాంగ్మూలాలు చేశారు. రాబడి యొక్క నిజ స్వభావం బహిర్గతం చేయలేదని, దానిని అప్రకటిత మూలం నుంచి వచ్చిన ఆదాయం గా నిర్ణయించి ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి తదనుగుణంగా మదింపు చేశారు. అప్పీలు పై ఆదాయపు పన్ను అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ఆ ఉత్తర్వులను సమర్థించారు. తదుపరి అప్పీలు పై అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ వాస్తవాలను సమీక్షించి, అప్పీలుదారు కేసులోని వ్యత్యాసాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని మదింపు ఉత్తర్వులను ధృవీకరించింది. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66 ప్రకారం అభిప్రాయం కొరకు హైకోర్టుకు పంపాలని దరఖాస్తు చేయగా, ట్రిబ్యునల్ తన ఉత్తర్వులలో న్యాయాంశం ఏదీ ఉత్పన్నమవ్వలేదని నిర్ణయించి దానిని

కొట్టివేసింది. ఆ తర్వాత చట్టంలోని సెక్షన్ 66(2) కింద అప్పీలుదారు చేసిన దరఖాస్తును హైకోర్టు సంక్షిప్తముగా కొట్టివేసింది. ఆ సంక్షిప్తముగా కొట్టివేసిన ఉత్తర్వుపై అప్పీలుకు ప్రత్యేక అనుమతిని ఈ కోర్టు నుంచి పొందారు మరియు ట్రిబ్యునల్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో న్యాయాంశాలు ఏమైనా ఉన్నాయా, సెక్షన్ 66 (2) కింద దాఖలైన దరఖాస్తును హైకోర్టు సంక్షిప్తముగా కొట్టివేయడం సరైనదేనా అనేది అప్పీల్ లో తేల్చాల్సిన ఏకైక ప్రశ్న

నిర్ణయించారు, ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలలో న్యాయాంశం ఏదీ ఉత్పన్నమవ్వలేదు మరియు అప్పీల్ విఫలం కావాలి.

ధీరజ్ లాల్ గిర్ధారీలాల్ v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బొంబాయి*, (1954) 26 ఐ. టి. ఆర్. 736 మరియు *ఒమర్ సలే మొహమ్మద్ సైత్* v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, మద్రాసు*, (1959) 37 ఐ. టి. ఆర్. 151 లో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాలు ఒక నిర్దిష్ట కేసుకు వర్తిస్తాయో లేదో నిర్ణయించడానికి, ట్రిబ్యునల్ తన తుది నిర్ధారణకు రావడానికి భౌతిక వాస్తవాలను మరియు సాక్ష్యాలను సరిగ్గా పరిగణనలోకి తీసుకుందా లేదా అని నిర్ధారించడానికి ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వును మొత్తంగా చదవడం అవసరం. ఆ నిర్ణయాలకు ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులను వాక్యాల వారీగా పరిశీలించి ఇక్కడ జరిగిన చిన్న లోపాన్ని గానీ, అక్కడ పేర్కొన్న అసంబద్ధమైన అభిప్రాయాన్ని గానీ కనుగొని, దానిపై న్యాయపరమైన ప్రశ్నను లేవనెత్తాల్సిన అవసరం లేదు.

ధీరజ్ లాల్ గిర్ధారీలాల్ v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బొంబాయి*, (1954) 26 ఐ. టి. ఆర్. 736 మరియు *ఒమర్ సలే మొహమ్మద్ సైత్* v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, మద్రాసు*, (1959) 37 ఐ. టి. ఆర్. 151, వివరించారు.

మదింపుదారుడు ఇచ్చిన వివరణను తిరస్కరించినంత మాత్రాన రాబడి యొక్క స్వభావాన్ని నిర్ధారించలేనప్పటికీ, తిరస్కరణ యొక్క పరిస్థితులు రాబడి ఒక ఆదాయం అనే నిర్ధారణను సరిగ్గా లేవనెత్తు విధంగా ఉంటే, మదింపు అధికారులు ఆ నిర్ధారణకు రావడానికి అర్హులు. అటువంటి నిర్ధారణ వాస్తవానికి సంబంధించినది మరియు చట్టానికి సంబంధించినది కాదు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 24 ఆఫ్ 1958.

ఐ. టి. ఏ. నం. 49 ఆఫ్ 1956 లో 1956 అక్టోబర్ 4న బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

ఆర్. జె. కోల్హా, ఎస్. ఎన్. ఆండ్లీ, జె. బి. దాదాచాంజీ, రామేశ్వర్ నాథ్ మరియు *పి. ఎల్. వోహ్రా* అప్పీలుదారు తరఫున.

కె. ఎన్. రాజగోపాల్ శాస్త్రి మరియు *డి. గుప్తా* ప్రతివాది తరపున.

1960. సెప్టెంబర్ 22. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును వెలువరించినది

ఎస్. కె. దాస్ జె. – 1946–47 మదింపు సంవత్సరానికి అప్పీలుదారు హోమీ జహంగీర్ ఘీస్తా భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 23 (3) ప్రకారం మొత్తం ఆదాయం పై రూ.87,500 ఆదాయపు పన్నును మదింపు చేశారు. ఆయనను అలా మదింపు చేసిన పరిస్థితులు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి.

అప్పీలుదారు యొక్క కేసు ఏమిటంటే, ఎం. హెచ్. సంజన , అప్పీలుదారు యొక్క మాతృ తరపు తాతగారు, 1920 మే 10 న లేదా సుమారుగా మరణించారు. సంజన వదిలివెళ్ళిన వీలునామా చెల్లుబాటుపై అతని భార్య కర్నబాయికి, సంజన మొదటి భార్య కుమార్తె బాయి జెర్ బానూకు మధ్య మధ్య వివాదం జరిగింది. బాయి జెర్ బానూ అప్పీలుదారు తల్లి వివాదానికి రాజీ కుదిరింది మరియు సంజన వదిలివెళ్ళిన ఆస్తిలో అప్పీలుదారు తల్లికి మూడింట ఒక వంతు వాటా లభించింది, దీని మొత్తం విలువ సుమారు రూ.9,88,000. బాయి జెర్ బానూ 1933 లో మరణించింది, ఆమె భర్త జహంగీర్ జి (అప్పీలుదారు తండ్రి), ఆమె కుమారుడు హోమి (అప్పీలుదారు) మరియు ఆలూ అనే కుమార్తెను వదిలి వెళ్లారు. దీనికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేనప్పటికీ, బాయి జెర్ బానూ చనిపోయే నాటికి సుమారు రూ.2,10,000 విలువైన ఆస్తిని విడిచిపెట్టినట్లు పేర్కొన్నారు. తల్లి చనిపోయే సమయానికి అప్పీలుదారు మైనర్.

అప్పుడు అతనికి ఫిరోజ్‌షా మరియు క్షుస్రూ అనే ఇద్దరు మేనమామలు ఉన్నారు. ఫిరోజ్‌షా ఆ కుటుంబంలో పెద్దవాడు. తల్లి చనిపోవడంతో ఆస్తిలో అప్పీలుదారు వాటా రూ.70 వేలు. ఫిరోజ్‌షా దాని బాధ్యతలు చేపట్టి పెట్టుబడులు పెట్టారు. ఆయన 1945 డిసెంబర్ 12న మరణించారు. ఫిరోజ్‌షా తమ్ముడు మరియు అతని వీలునామా యొక్క కర్తలలో ఒకరైన క్షుస్రూ ఫిరోజ్‌షా ఎస్టేట్ బాధ్యతలు స్వీకరించారు. అతను ఫిరోజ్ షాకు చెందిన ఓ సేఫ్‌ను తెరిచి చూడగా దానిపై అప్పీలుదారు పేరు ఉన్న ఒక ప్యాకెట్ కనిపించింది. ఆ ప్యాకెట్ లో రూ.87,500 విలువ చేసే అధిక విలువ గల కరెన్సీ నోట్లు ఉన్నాయి. 1946 జనవరి 24న అప్పీలుదారుడు ఆ నోట్లను మార్పిడి కోసం సమర్పించి, అప్పుడు అవసరమైన వాంగ్మూలం ఇచ్చాడు, వాంగ్మూలంలో ఇలా పేర్కొన్నాడు:

"నేను మైనర్ గా ఉన్నప్పుడు 1933లో మరణించిన మా అమ్మ నుంచి వారసత్వం మరియు

మా నాన్న మరియు దివంగత మామ ఫిరోజ్ షా, ఆయన ఇటీవల మరణించారు, ఆ డబ్బును ఎప్పటికప్పుడు పెట్టుబడిగా పెట్టారు."

సంబంధిత సంవత్సరానికి సంబంధించి తన ఆదాయానికి సంబంధించిన రిటర్న్‌లను సమర్పించాలని ఆదాయపు పన్ను అధికారి నుంచి అప్పీలుదారుకు నోటీసులు రాగా, అతను ఆదాయాన్ని "శూన్యం" చూపించే రిటర్న్‌ను సమర్పించాడు. తను మార్పిడి చేసిన అధిక విలువ గల నోట్ల గురించి అడిగినప్పుడు, 1947 జనవరి 7న రాసిన లేఖలో, మైనర్ గా ఉన్నప్పుడు తన ఆస్తిని నిర్వహించే తన మేనమామ ఫిరోజ్‌షా, 1945 లో అతని (అనగా, ఫిరోజ్‌షా) మరణానికి కొంత కాలం ముందు, తనకు మరియు తన తండ్రికి రూ. 87,500 మొత్తాన్ని అందజేసినట్లు పేర్కొన్నాడు. ఫిరోజ్‌షా మరణానంతరం క్యాష్ బాక్స్/సేఫ్ ను తెరవడం, అప్పీలుదారుడి పేరు మీద అక్కడ ఒక ప్యాకెట్ దొరకడం గురించి ఆ తర్వాత ఇచ్చిన కథకు భిన్నమైన కథ ఇది. అప్పీలుదారు 1949 సెప్టెంబర్ 29న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారికి సమర్పించిన అఫిడవిట్ లో కూడా పరస్పర విరుద్ధమైన వాంగ్మూలాలు ఉన్నాయి. తన ముందున్న అన్ని అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి అప్పీలుదారు కేసును అంగీకరించలేదు కానీ రూ.87,500 రాబడి అసలు స్వభావాన్ని వెల్లడించలేదని నిర్ధారణకు వచ్చారు. ఆ మొత్తాన్ని అప్రకటిత మూలం నుండి వచ్చిన ఆదాయంగా భావించి తదనుగుణంగా మదింపు చేశారు.

దీనిపై అప్పీలుదారు ఆదాయపు పన్ను శాఖ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ కు అప్పీల్ చేశారు.

అప్పీలేట్ దశలో అప్పీలుదారు తండ్రి మరియు మేనమామ వాంగ్మూలాలను బాంబేలోని డి-II వార్డులోని ఆదాయపు పన్ను అధికారి మరియు అప్పీలుదారు మేనమామ క్యాష్ బాక్స్ తదుపరి

వాంగ్మూలాన్ని అప్పీలేట్ అథారిటీ తీసుకుంది. ఆదాయపు పన్ను అధికారి వచ్చిన నిర్ధారణకే ఆ అథారిటీ వచ్చింది.

ఆ తర్వాత ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ కు అప్పీల్ చేయగా, అది మరోసారి కేసు వాస్తవాలను సమీక్షించింది. ట్రిబ్యునల్ అప్పీలుదారు పేర్కొన్న కేసులో ఈ క్రింది ముఖ్యమైన వ్యత్యాసాలను ఎత్తిచూపింది:

"(i) 24-1-1946 నాటి వాంగ్మూలం లో తల్లివారసత్వాన్ని "నా తండ్రి మరియు నా దివంగత మామ ఫిరోజ్‌షా' పెట్టుబడి పెట్టారు అని పేర్కొన్నారు. 7-1-1947 నాటి ఆతని లేఖలో తన మేనమామ (అంటే ఫిరోజ్‌షా) మాత్రమే తన ఎస్టేట్ ను నిర్వహించేవారని పేర్కొన్నారు. ఈ వైవిధ్యం యొక్క ఉద్దేశ్యం అతని తండ్రిని అసౌకర్య పరీక్ష నుండి రక్షించడం. అప్పటికే మేనమామ తన నిత్య నివాసానికి వెళ్ళిపోయారు.

(ii) 7-1-1947 నాటి లేఖలో మేనమామ ఫిరోజ్‌షా తన మరణానికి ముందు "నాకు మరియు నా తండ్రికి" డబ్బును అందజేసినట్లు పేర్కొన్నారు. 29-9-1949 నాటి అఫిడవిట్ మరో కథను చెబుతుంది, అంటే ఫిరోజ్‌షా మరణించిన తరువాత కర్త కైఖుస్రూ మదింపుదారుడుకి డబ్బును అప్పగించాడు. ఈ అఫిడవిట్ లోని మరో భాగంలో సదరు కర్త మదింపుదారుడి తండ్రికి డబ్బులు అందజేసినట్లు పేర్కొన్నారు. తన తండ్రి ఇచ్చిన సమాచారం ఆధారంగానే అధిక విలువ గల నోట్లకు సంబంధించిన వాంగ్మూలం ఇచ్చినట్లు అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్నారు. మదింపుదారు-కొడుకు ఎక్కడా "ప్యాకెట్" ను సూచించలేదు. నిజానికి 22-2-1952న ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఎదుట హాజరైనప్పుడే 'ప్యాకెట్' సిద్ధాంతాన్ని కర్త కైఖుస్రూ ప్రకటించారు.

(iii) 22-2-1952 నాటి తన వాంగ్మూలంలో శ్రీ కృష్ణస్వామి "రూ. 87,500 ఉన్న ఒక కవరును కనుగొన్నాను, నేను ఈ డబ్బును అధీనంలోకి తీసుకొన్నాను మరియు హోమీ కి అప్పగించాను" అని పేర్కొన్నాడు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ హెచ్. రేజ్ ముందు, అదే శ్రీ కృష్ణస్వామి తరువాత ఇలా అన్నారు:

"నేను ప్యాకెట్లను యథాతథంగా అప్పగించాను.

నేను నోట్లను లెక్కించలేదు లేదా లోపల ఉన్నవాటిని పరీక్షించలేదు ." కర్త కృష్ణస్వామి "రాబడులు" మరియు "ఆస్తుల జాబితా" గురించి ఇచ్చిన కొన్ని సమాధానాలు, అతను ఒక సాధారణ వ్యక్తి తీసుకునే సహేతుకమైన జాగ్రత్తను కూడా తీసుకోలేదని చూపిస్తాయి, కర్తగా చెప్పనక్కర్లేదు."

అప్పుడు ట్రిబ్యునల్ తన నిర్ణయాన్ని ఇలా వ్యక్తం చేసింది:

"ఈ పరిస్థితుల్లో రూ.87,500 మొత్తం యొక్క మూలంను సంతృప్తికరంగా వివరించడంలో మదింపుదారుడు ఘోరంగా విఫలమయ్యాడని చెప్పడానికి మాకు ఎలాంటి సంకోచం లేదు. దాన్ని ఆదాయంగా సక్రమంగా పన్ను విధించారు."

అప్పీలును తన 1955 అక్టోబర్ 7 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా కొట్టివేసింది.

ట్రిబ్యునల్ ఆదేశాలతో అప్పీలుదారు ప్రకారం తలెత్తిన కొన్ని న్యాయంశాలను హైకోర్టుకు పంపాలని అప్పీలుదారు ట్రిబ్యునల్ కు ధరఖాస్తు చేసుకొన్నారు. ట్రిబ్యునల్ 1955 అక్టోబర్ 7న తను

ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల నుంచి న్యాయంశాలు ఏవి ఉత్పన్నం కాలేదని, 1956 మార్చి 8న ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ద్వారా ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922లోని సెక్షన్ 66 కింద అభిప్రాయం కోసం పంపాలని అప్పీలుదారు చేసిన దరఖాస్తును తోసిపుచ్చింది.

దీంతో అప్పీలుదారు సెక్షన్ 66(2) కింద బాంబే హైకోర్టును విఫలముగా ఆశ్రయించాడు. ఈ పిటిషన్ ను 1956 అక్టోబర్ 4న హైకోర్టు సంక్షిప్తముగా కొట్టివేసింది. దీంతో అప్పీలుదారు ఈ కోర్టుకు అప్పీలు చేసుకునేందుకు ప్రత్యేక అనుమతి కోసం పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. 1956 అక్టోబర్ 4న బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల నుంచి ఈ కోర్టుకు అప్పీల్ చేసుకునేందుకు 1956 డిసెంబర్ 3 నాటి ఉత్తర్వు ద్వారా ప్రత్యేక అనుమతి మంజూరు చేసింది, కానీ 1955 అక్టోబర్ 7 మరియు 1956 మార్చి 8 తేదీల్లో ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఆదేశాలపై అప్పీల్ చేసుకునేందుకు ప్రత్యేక అనుమతి కోరుతూ దాఖలైన పిటిషన్ పై ఆ దశలో ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వలేదు. ఈ కోర్టు మంజూరు చేసిన ప్రత్యేక అనుమతి అనుగుణంగా ప్రస్తుత అప్పీలు దాఖలు చేయబడింది.

పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన క్లుప్తమైన విషయం ఏమిటంటే – సెక్షన్ 66 (2) కింద పిటిషన్ ను హైకోర్టు సంక్షిప్తముగా తిరస్కరించడం సరైనదేనా? మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ట్రిబ్యునల్ 1955 అక్టోబర్ 7 న ఇచ్చిన ఉత్తర్వు ఏదైనా న్యాయాంశంను లేవనెత్తిందా? *ధీరజ్ లాల్ గిర్ధారీలాల్* v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బొంబాయి*, (1954) 26 ఐ. టి. ఆర్. 736.) కేసులో ఈ కోర్టు నిర్దేశించిన సూత్రాలు వర్తిస్తాయి అని అప్పీలుదారు తరఫున వాదించారు,

ఎందుకంటే ఒక వాస్తవం మీద ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయమే అంతిమమైనప్పటికీ, ట్రిబ్యునల్ విచారణకు సంబంధం లేని విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా లేదా పాక్షికంగా

సంబంధిత మరియు పాక్షికంగా అసంబద్ధమైన విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా లేదా పాక్షికంగా ఊహాగానాలు, సందేహాలు మరియు అనుమానాల ఆధారంగా తన నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నప్పుడు న్యాయాంశం తలెత్తుతుంది. మొత్తం మీద ట్రిబ్యునల్ తీర్పు పైన పేర్కొన్న మూడు లోపాలతో కూడుకున్నదని వాదించారు.

అప్పీలుదారుని తరపు గౌరవ న్యాయవాది ఉత్తర్వులోని ఆ భాగం పై ఫిర్యాదు చేశారు అందులో అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఇలా పేర్కొంది: "చనిపోయిన మేన మామ మైనర్ యొక్క డబ్బు బాధ్యతను తీసుకొంటే, 1939లో ఆమె మేజర్ అయినప్పుడు లేదా 1944లో ఆమె వివాహం చేసుకున్నప్పుడు కానీ బాయ్ ఆలూకు ఎందుకు అప్పగించలేదో కూడా మాకు చెప్పబడలేదు". ఇది అసంబద్ధమైన పరిగణన అని వాదించబడింది, మరియు బాయి ఆలూ స్వయంగా 1952 ఫిబ్రవరి 22న బొంబాయిలోని డి-II వార్డులోని ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు ఒక వాంగ్మూలం ఇచ్చింది, ఇందులో అతని మరణానికి ముందు తన మేనమామ ఫిరోజ్‌షా నుండి ఆమె కూడా రూ.85,000 మొత్తాన్ని ఎలా పొందిందో సూచించింది. తాను ఆదాయపు పన్ను అధికారికి రిటర్న్ కూడా సమర్పించానని, అయితే అందుకున్న మొత్తంపై ఎటువంటి మదింపుకు గురికాలేదని ఆమె పేర్కొన్నారు. 1939లో గానీ లేదా 1944లో గానీ ఫిరోజ్‌షా ఆ డబ్బును బాయ్ ఆలూకు ఎందుకు అప్పగించలేదన్నది సంబంధిత పరిశీలన కాదని, ఒకవేళ బాయ్ ఆలూ వాంగ్మూలాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఆమె అందుకున్న మొత్తానికి సంబంధించి బాయ్ ఆలూపై ఎటువంటి మదింపు చేయలేదు అన్నంత మటుకు అవి అప్పీలుదారుకు అనుకూలంగా ఉన్నాయని అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

బాయి ఆలూ వాంగ్మూలంకు సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ ప్రస్తావించిన పరిస్థితులు అసంబద్ధమైనవని మేము భావించడం లేదు. ట్రిబ్యునల్ పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సినది రూ.2,10,000ను తల్లి మిగిల్చిందని, అందులో వారసులకు మూడింట ఒక వంతు వాటా లభించిందని పేర్కొన్నకథనం సరైనదా కాదా అనేది. ట్రిబ్యునల్ దాని సంభావ్యతను నిర్ధారించడానికి కథలోని ప్రతి అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సి వచ్చింది మరియు ఆ కోణంలో బాయి ఆలూ మేజర్ అయినప్పుడు లేదా ఆమె వివాహం చేసుకున్నప్పుడు ఆమె డబ్బును ఎందుకు చెల్లించలేదు అనేది సంబంధిత పరిశీలన. డబ్బులో తన వాటాతో అప్పీలుదారు తండ్రి ఏం చేశాడనేది కూడా సంబంధిత పరిశీలన మరియు ట్రిబ్యునల్ తండ్రి "పెట్టుబడుల కలయిక" కింద రక్షణ పొందారని సరిగ్గాఎత్తి చూపింది. కథ యొక్క సంభావ్యతను నిర్ణయించడానికి ఇవి సంబంధిత పరిగణనలు. బాయి ఆలూను మదింపు చేయకపోవడం వల్ల ఈ కథ మరింత వాస్తవమయ్యేదిగా మార్చదని ట్రిబ్యునల్ సరిగ్గా అభిప్రాయపడింది.

1950 జూన్ 23న విచారణకు హాజరుకావాలని ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి తండ్రికి సమన్లు జారీ చేశారని ట్రిబ్యునల్ తన ఉత్తర్వుల్లో పేర్కొంది. ఆ సమన్లను తండ్రి పాటించలేదు. ఈ పరిస్థితిని అప్పీలుదారుడికి వ్యతిరేకంగా ఉపయోగించకూడదని వాదించారు, ఎందుకంటే 1950 జూన్ 22 న మరుసటి రోజు హాజరు కోసం తండ్రికి సమన్లు జారీ చేసినట్లు రికార్డు చూపిస్తుంది మరియు తండ్రి ఒక లేఖ రాశారు మరుసటి రోజు హాజరు కావడం సాధ్యం కాదని పేర్కొంటూ మరియు, అందువల్ల మరో తేదీని అడిగారు. ఆయనపై జారీ చేసిన సమన్లువైఫల్యం కంటే చాలా ముఖ్యమైన కారణాలతో ఇచ్చిన ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులను ఈ పరిస్థితి బలహీనపరుస్తాయని మేము భావించడం లేదు. వాస్తవముగా, అనంతరం తండ్రిని పరిశీలించి అతని వాంగ్మూలాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. ట్రిబ్యునల్ చేసిన ఒక వ్యాఖ్య ఏమిటంటే, తండ్రి జీవించి ఉన్నప్పుడు

అప్పీలుదారు మరియు అతని సోదరి వాటాల నిర్వహణ మేనమామ ఎందుకు తీసుకున్నారు మరియు తన పిల్లలకు సంబంధించిన నిధుల సంరక్షణ మరియు నిర్వహణ విషయంలో తండ్రి తనను తాను ఎందుకు తుడిచివేశారు అనే దానిపై ఎటువంటి వివరణ రాలేదు. ఈ పరిస్థితి కూడా సంబంధిత పరిగణన అని మేము భావిస్తున్నాము , తండ్రి వివరణ ఇవ్వగల స్థితిలో ఉంటే, 1952 ఫిబ్రవరి 8న బొంబాయిలోని డి-II వార్డులోని ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు తన వాంగ్మూలం ఇచ్చినప్పుడు అతను అలాచేసి ఉండాల్సింది.

ట్రిబ్యునల్ ఇలా పేర్కొంది: "మదింపుదారుడు 1943 మరియు 1950 మధ్యతను చదువుకుంటున్నాడని, అందువల్ల అతనికి ఎటువంటి ఆదాయం సంపాదించే అవకాశం లేదని మాకు చెప్పారు. బొంబాయి వంటి చోట, ముఖ్యంగా వ్యాపారవేత్తల కుటుంబంలో ఒక వ్యక్తి చదువుకుంటున్నా సంపాదించవచ్చు." ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఈ పరిశీలనలను అప్పీలుదారు తరఫు గౌరవ న్యాయవాది చాలా తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు.

అప్పీలుదారు 1950 వరకు పాఠశాల, కళాశాల మరియు విశ్వవిద్యాలయ అధికారుల నుండి ధృవీకరణ పత్రాలను సమర్పించారని, అప్పీలుదారు 1950 వరకు విద్యార్థి అని అవి చూపించాయని, ధృవీకరణ పత్రాలను చూసిన తరువాత ట్రిబ్యునల్ - "అని కూడా మాకు చెప్పారు..." అని చెప్పి ఉండాల్సింది కాదు అని గౌరవ న్యాయవాది పేర్కొన్నారు. ట్రిబ్యునల్ తీర్పు పక్షపాతంతో కూడుకున్నదని దీన్నిబట్టి అర్థమవుతోందని గౌరవ న్యాయవాది అభిప్రాయపడ్డారు. మేం అంగీకరించలేకపోతున్నాం. 1950 వరకు తాను విద్యార్థినని అప్పీలుదారు సంతృప్తికరంగా నిరూపించినా, అప్పీలుదారు తన తల్లి ఆస్తి నుంచి రూ.70,000 మాత్రమే పొందాడా, ఆ తర్వాత పెట్టుబడుల ద్వారా 1945లో రూ.87,500కు పెంచుకున్నాడా అన్న ప్రధానమైన ప్రశ్నకు నిజమైన

తేడాను కలిగిస్తుందని మేము భావించడం లేదు. తల్లి వదిలివెళ్ళిన ఆస్తులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఆధారాలు ఇవ్వలేదని, అయితే తల్లి తన తండ్రి సంజన ఆస్తి నుంచి ఎంత పొందిందో కొన్ని ఆధారాలు ఉన్నాయని; లేదా అసలు మొత్తం రూ.70,000కు అదనంగా వచ్చిన పెట్టుబడులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని ట్రిబ్యునల్ సరిగ్గా పేర్కొంది. బొంబాయి లాంటి ప్రదేశంలో ఒక వ్యక్తి చదువుకుంటూ సంపాదించవచ్చని ట్రిబ్యునల్ చెప్పడం కేవలం ఊహాజనితమేనని వాదించారు. ఈ విషయంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసినా అది ఎటువంటి పర్యవసానానికి సంబంధించిన విషయం అని మేము అనుకోము .

మదింపుదారునికి అనుకూలంగా మరియు వ్యతిరేకంగా ఉన్న ప్రతి ముఖ్యమైన వాస్తవం నిష్పక్షపాతంగా మరియు తగిన జాగ్రత్తతో పరిగణించబడిందో లేదో తెలుసుకోవడానికి ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వులను మనం మొత్తంగా చదవాలి; తుది నిర్ధారణకు రావడానికి అనుకూల మరియు ప్రతికూల సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నారా, మరియు ట్రిబ్యునల్ ద్వారా వచ్చిన నిర్ధారణ అసంబద్ధమైన పరిగణనలు లేదా పక్షపాత విషయాలతో ప్రభావితమైనదా. అప్పీలుదారు తరఫు గౌరవ న్యాయవాది ట్రిబ్యునల్ యొక్క మొత్తం ఉత్తర్వును మరియు దానికి ఆధారమైన సంబంధిత మెటీరియల్ మొత్తాన్ని మాకు అవగతం చేశారు . ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులను, ఆ మెటీరియల్ ని పరిశీలించిన తర్వాత *ధీరజ్ లాల్ గిర్ధారిలాల్* v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, బొంబాయి* (1954) 26 ఐ. టి. ఆర్. 736.) మరియు *ఒమర్ సలే మొహమ్మద్ సైత్* v. *ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్, మద్రాసు*, (1959) 37 ఐ. టి. ఆర్. 151.) లో పేర్కొన్న లోపాల వల్ల ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులు దెబ్బతిన్నాయన్న అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది వాదనతో మేం ఏకీభవించలేకపోతున్నాం

ఆ తీర్పులకు ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వులను వాక్యాల వారీగా పరిశీలించి, సూక్ష్మదర్శిని ద్వారా అన్నట్లు, ఇక్కడ జరిగిన చిన్నలోపాన్ని గానీ, అక్కడ పేర్కొన్న అసంబద్ధమైన అభిప్రాయాన్ని గానీ కనుగొని, దానిపైన్యాయపరమైన ప్రశ్నను వేలాడదీయడానికి ఒక కొయ్యమేకుగా ఉపయోగించాల్సిన అవసరం ఉందని మేము భావించడం లేదు అని మేము స్పష్టం చేయాలి. మన ముందు వినిపించిన వాదనల దృష్ట్యా ఆరోపించబడిన లేదా రుజువు చేయబడిన వాస్తవాల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే సంభావ్యతలను సరిగ్గా పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో, ట్రిబ్యునల్ ఊహాగానాలకు, సందేహాలకు మరియు అనుమానాలకు పాల్పడలేదని పేర్కొనడం అవసరం.

రూ.87,500 మొత్తానికి సంబంధించి అప్పీలుదారు ఇచ్చిన వివరణను అంగీకరించనప్పటికీ, ఆ మొత్తం అప్పీలుదారు చేతిలో ఉన్న ఆదాయం అని డిపార్ట్‌మెంట్ ప్రత్యక్ష ఆధారాలతో నిరూపించలేదని మా ముందు వాదించారు. మన ముందున్నటువంటి కేసులో రూ.87,500 మొత్తం అప్పీలుదారు చేతిలో ఆదాయం అని ప్రత్యక్ష సాక్ష్యాధారాలతో నిరూపించాల్సిన అవసరం ఉందని మేం భావించడం లేదు. వాస్తవానికి, మదింపుదారు యొక్క వివరణను తిరస్కరించడం ద్వారా, ఒక నిర్దిష్ట రాబడి యొక్క స్వభావాన్ని ఆదాయంగా నిర్ధారించడం అన్ని సందర్భాల్లోనూ సాధ్యం కాదని మేము అంగీకరిస్తున్నాము; కానీ తిరస్కరణ యొక్క పరిస్థితులు, రాబడిని మదింపుదారుని చేతిలో ఆదాయంగా పరిగణించడం మాత్రమే సరైన అంచనా అనే విధంగా ఉంటే, మదింపు అధికారులు అటువంటి నిర్ధారణకు రాకుండా ఉండడానికి ఎటువంటి కారణం లేదు. అటువంటి నిర్ధారణ వాస్తవానికి సంబంధించినది మరియు చట్టానికి సంబంధించినది కాదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల ట్రిబ్యునల్ ఉత్తర్వు నుండి ఎటువంటి న్యాయాంశం తలెత్తలేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము మరియు 1956 అక్టోబర్ 4న నాటి బాంబే హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులలో జోక్యం చేసుకోవడానికి మాకు ఎటువంటి కారణాలు కనిపించడం లేదు. తదనుగుణంగా అప్పీలు విఫలం అవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.